

•Written by - வலங்கட் சாமிநாதன் -•

••Saturday•, 17 •November•, 2012 20:36• - •Last Updated•

••Tuesday•, 27 •November•, 2012 00:37•

ஆனால் அந்த நாட்கள் எனக்கு மிகுந்த உற்சாகம் நிறைந்த நாட்கள். க.நா.சுவின் எழுத்துக்களை தமிழ் பத்திரிகைகளிலோ ஆங்கிலப் பத்திரிகைகளிலோ பார்க்கும் போது நான் அடையாத உற்சாகம் சொல்லித்தீராதது. அவர் எழுத்து மாதிரி அல்ல. தில்லியில் எனக்குப் பார்க்கக் கிடைத்து வந்த நாட்கம், சினிமா, நாட்டிய நிகழ்ச்சிகள். மற்ற மொழிக் காரர்கள் பங்கு கொள்ளும் கருத்தரங்குகள் எல்லாம் தமிழை ஆக்கிரமித்திருந்த வகைஜன கலாச்சாரத்தையே நிராகரிப்பதாகவும், இதற்கு எதிரான க.நா.சு. வின் எழுத்தையும் காலையையுமே எதிரொலிப்பதாகவும் இருந்தது. அதை நான் ஒவ்வொரு கணமும் அனுபவித்து வந்தேன் என்று தான் சொல்லவேண்டும். சூற்றிலும் கவிந்திருக்கும் இருட்டிலிருந்து வெளிச்சத்தில் கால வதைத்து முன் செல்லும் அனுபவம் அது. மிக முக்கியமான காலகட்டத்தில், தமிழ் இலக்கியம் ஒரு புதிய பாதையில் பயணிப்பதான உணர்வு. இந்த உணர்வு எனக்கு மட்டுமல்ல, பரவலாக, என்னைப் போல தனித் தனி நபர்களாக தமிழ் நாட்டில் பல இடங்களிலிருந்தும் வெளித்தெரிவதையும் காணமுடிந்தது.

க.நா.சு. வின் இந்த எதிர்ப்புக்குரல், விமரிசனக் குரல், QUEST, THOUGHT, போன்ற வார, அல்லது இருமாத பத்திரிகைகளில் தான் ஆரம்பத்தில் வெளிவந்தன. இவற்றோடு TRIVENI என்னும் மாதப் பத்திரிகையிலும் சாகித்ய அகாடமியின் Indian Literature என்னும் மாதப் பத்திரிகையிலும் அவர் கட்டுரைகளைப் பார்த்திருக்கிறேன். இவை எல்லாம் ஒன்றும் ஒரு பெரும் எதிர்ப்பு அலையை உருவாக்கிவிடும் சக்தியுடைய வகைஜனப் பத்திரிகைகள் அல்ல. வாரப் பத்திரிகையான THOUGHT மாதிரி ஒரு அரசியல் பத்திரிகையானாலும் நிறைய பக்கங்களை சினிமா, கலை, இலக்கியம் ஆகிய துறைகளின் விமர்சனத்துக்கும் ஒதுக்கியது. மற்றவற்றின் தாக்கத்தைப் பற்றி எனக்குச் சொல்லத் தெரியவில்லை. ஆனால் THOUGHT என்ற வாரப் பத்திரிகையில் வெளிவந்த அவரது கட்டுரைகள் மிகுந்த பாதிப்பைத் தமிழ் நாட்டில் ஏற்படுத்தின. குடும்பத்துக்குள் அடங்கியிருக்க வேண்டிய விஷயங்கள் தரெவாக்கு வந்துவிட்டால் அவமானமும் கையாலாகாத ஆத்திரமும் பீறிட்டு வந்து விடுவதில்லையா? அப்படித் தான், தமிழ் நாட்டுக்குள் தமிழில் ஒரு சில அதிகம் விற்பனையாகாத பத்திரிகைகளில் தமிழ் இலக்கியப்

•Written by - வலங்கட் சாமிநாதன் -•

••Saturday•, 17 •November• 2012 20:36• - •Last Updated•

••Tuesday•, 27 •November• 2012 00:37•

பிரபலங்கள் பற்றி வலிவரும் பாதகமான அபிபராயங்கள் பற்றிக் கவலைப் படாதவர்கள், ஒரு சில ஆயிரங்கள் விற்பனையாகும் ஆங்கில வாரப் பத்திரிகையில் அது பச்சேப்பட்டால் குய்யோ முறையோ என்று பிரலாபிக்கத் தொடங்கிவிடுவதை நான் வலிக்கையுடன் கவனித்து வந்தனே. வீட்டு அசிகங்கள் வீட்டோடு இருக்க வலண்டும். வலிலலே பச்சேலாமா? கட்டாதே? முற்பகைகுகளுக்கு பதில் தயாராக இருந்தது. THOUGHT, QUEST எல்லாம் அமரிக், சிலு ஏலுண்ட் என்று உடனே கண்டபிபிததார்கள். தீர்த்து பிரசினை.

க.நா.சு. வும் இலக்கிய வட்டம் என்று ஒரு தனி பத்திரிகை தொடங்கினார். சரஸ்வதி பத்திரிகையில் தொடங்கியது எழுத்திலும் இலக்கிய வட்டத்திலும் தொடர்ந்தது. மிக ஆச்சரியமும் மகிழ்வும் தரும் ஒரு விளவை, அன்று வரை வலித்திரியாத, எழுதுவதற்கு வாய்ப்பில்லாத, ஒரு புதிய தலமைமுறை, புதிய எழுச்சியுடன், பார்வையுடன் எழுந்தது. தமிழ் எழுத்தில், கவிதை, விமர்சனம், நாவல், சிறுகதை என பல இலக்கிய வலிவங்களிலும் ஒரு புதிய தலமைமுறை, பரம கட்டமாக என்று தான் சொல்ல வலண்டும், திரிய வந்தனர். க.நா.சுவும் அவரைத் தொடர்ந்து சி.சு. செல்லப்பாவும் பின்னர் அவர்களதைத் தொடர்ந்து இன்னும் பலரும் இப்புதிய கரலை எழுப்பாதிருந்தால், இது சாத்தியப் பட்டிருக்குமா என்பது சந்தகேம் தான். ஒரு சிறு வட்டத்துக்குள்ளாவது விமர்சனம் என்று தமிழுக்கு பழக்கமில்லாத ஒரு புது துறை வலேகொண்டது. அதன் முதல் விதை க.நா.சு விதைத்தது தான். அந்த முதல் நாற்றங் காலுக்கு சொந்தக் காரர்கள், முதன்மையாக க.நா.சு.வும் சி.சு.செல்லப்பாவும் தான். தங்கள் படைப்பு ஈடுபாட்டைச் சற்று ஒதுக்கி, சக எழுத்தாளர்களின் பகையையும் பொருட்படுத்தாது, விமர்சனத்தில் ஈடுபட்டது, “நமக்கு ஏன் வம்பு?” என்னும் பாரம்பரிய தமிழ் மரபார்ந்த சிந்தனைக்கு எதிரான செயல் இது. எனக்குத் திரிந்து இரண்டாயிரம் வருஷ நீட்சிகொண்ட ஒரு மரபுக்கு எதிரான செயல் இது. இதை ஒப்புக்கொள்ளாதவர்கள், சங்கப் பாடல்களின் கவித்வநயத்தைப் பற்றி அல்லது கம்பனின் பாடல்களின் கவித்வத்தைப் பற்றி, இதன் நயம் இதவிடக் குறைந்தது, அல்லது மலோனது என்ற தராதரம் பற்றியாரும் பச்சியிருக்கிறார்கள் என்று சூட்டிக் காட்டலாம். விருத்தியுரதை திருக்கலாம் வியாக்கியானங்கள் செய் திருக்கலாம். ஆனால் எதன் கவித்வ வலெறி அல்லது தலால் வலபற்றிப் பச்சியிருக்கிறார்கள்? க.நா.சு. அன்று நாவலில் மலின்று பரேதான், சிறுகதையில் ஒரு எட்டுப் பரேதான் வலெறிபலெற்றவர்கள். சிறுகதை என்ற உருவம் புதுமலைப் பித்தனுக்கு அவருடைய அனகே கதைகளில் வசப்படுவதில்லை. ஆனால் க.ப.ரா வுக்கலே அவரது எல்லாக் கதைகளிலும் உருவம் சிறப்பாக அமைந்து விடுகிறது. என்று சொல்லிச் செல்வது பலால், ஞான சம்பந்தரைப் பற்றியலே திருவரங்கக் கலம்பகம் பற்றியலே, கும்ரசே சதகம் பற்றியலே அல்லது வலே எந்த பழம் இலக்கியம் பற்றியலே ஏதும் யாரும் எங்கும் எழுதிவிடவில்லை.. நான் எதையும் மிகைப் படுத்திச் சொல்லவில்லை. நான் உணர்ந்ததைச் சொன்னனே. மாறுபடுபவர்கள் தம் கட்சியைச் சொல்லலாம்.

விமர்சனத்தின் மலம் தான் ஒரு எழுத்தின் இலக்கியத் தரம் உணரப்படும். ஆனால் எவ்வளவு தான் வலிவாக ஒரு எழுத்தின் குணங்கள் விமர்சிக்கப்பட்டாலும், அவ்வளவையும் மீறி எழும் ஒரு இலக்கியத் தரமான எழுத்து. விமர்சனம் ரசனையிலிருந்து எழுவதே தவிர எந்தக் கோட்பாட்டின் வழியிலும் எழுவதில்லை.

•Written by - வங்கு கட் சாமிநாதன் -•

••Saturday•, 17 •November• 2012 20:36• - •Last Updated•

••Tuesday•, 27 •November• 2012 00:37•

ஆனால் எந்த கோட பாட டின் வழியிலும் விமர்சனங்கள் எழுதப் படலாம் .

அவ்வளவுக்கும் விமர்சனத்தில் இடம் உண்டு. ஏனெனில் ஒரு இலக்கியப் படைப்பு தரும் அனுபவம் மழுததையும் எந்த விமர்சனமும் சொல்லித் தீர்த்து விடமுடியாது. என்றெல்லாம் பசிய முதல் கரல் க.நா.சு வினது தான் .

செல்லப்பா தான் என்னை எழுத்துக்கும் எழுத்து பத்திரிகைக்கும் இழுத்து வந்தவர் என்று சொல்ல வேண்டும் . முதலில் எனக்குத் தெரியவந்த அதிகம் பல பத்திரிகைகளிலும் நான் படித்து உற்சாகம் பெற்றது க.நா.சு வால் தான் . ஆனால் நான் எழுத்து பத்திரிகையில் எழுதத் தொடங்கிய சமயம் க.நா.சு.வாக்கு எழுத்து பத்திரிகையுடனும் சி.சு. செல்லப்பாவின் விமர்சனத்துடனும் அபிப்ராய பதேங்கள் கொண்டிருந்த சமயம் . அந்த சமயத்தில் க.நா.சு தொடங்கிய விமர்சன எழுத்துக்கு பெரும் பங்களிப்பை புதிய தலைமுறையிலிருந்து பலரை அறிமுகப் படுத்தியது எழுத்து பத்திரிகை தான் . ஆனால் க.நா.சு அதை அங்கீகரிக்க வில்லை. முக்கியமாக விமர்சனத்திற்கும் புதுக்கவிதைக்கும் எழுத்து மஹிமை சேர்ந்த புதிய தலைமுறை வளம் மிக முக்கியமானது. அந்த வளம் புதிய தலைமுறையிலிருந்து புதியவர்களிடமிருந்து வருதல் மிக விசேஷமானது. புதியவர்கள் தான் புதிதாகத்தோற்றம் கொண்டுள்ள மரபை முன்னெடுத்துச் செல்வார்கள் ..

எழுத்து மஹிமை தெரியவந்தவர்களை அவர் அங்கீகரிக்காத போதிலும் அவரது பத்திரிகை இலக்கிய வட்டத்துக்கு எழுதக்கூடும் க.நா.சு.விடமிருந்து எனக்கு கடிதம் வந்தது. சூதந்திரத்துக்குப் பிந்தைய தமிழ் இலக்கிய சாதனை (1947 – 1964) பற்றி எழுதச் சொல்லி. .. நானும் எழுதினேன் . அந்த நீண்ட கட்டுரையில் முக்கியமாகக் கூறிப் பிட வேண்டிய விஷயம் க.நா.சு. சி.சு. செல்லப்பா, லா.ச.ரா. போன்றோரின் எழுத்துக்களைச் சீரிய இலக்கிய சிருஷ்டிகளாக நான் ஏற்றுக்கொண்டாலும் , அவை நிகழ் காலத்தில் காலப்பதிப்புகளாக இல்லை, (க.நா.சு. வின் ஒரு நாள் தவிர) என்றும் எல்லாமே பழம் மதிப்புக்களையே திரும்பச் சொல்வதாக இருப்பதாகவும் , ஜெயகாந்தன் ஒருத்தர் தான் நிகழ் காலத்தினைப் பதிவு செய்வதாகவும் அதிலும் அவர் அதீத உணர்ச்சிகளை எழுப்புவதாகவும் சொல்வது எதையும் உரத்துச் சொல்வதாகவும் எழுதியிருந்தன . இன்று நான் எழுதுவதாக இருந்தால் , பழம் மதிப்புக்களை திரும்பச் சொன்னால் என்ன? என்று கேட்பேன் . ஆனால் அன்று அப்படி எழுதத் தோன்றியது. எழுதினேன் . இருந்த போதிலும் க.நா.சு அதைப் பிரசுரித்தது மாதிரி அல்லாமல் , “ஆமாம் . அதனால் என்ன?” அதில் என்ன தப்பு? என்று தான் கேட்டாரே ஒழிய அவரோ சி.சு.செல்லப்பாவோ அதன் காரணமாக என்னோடு விரோதம் கொள்ளவில்லை என்பதைச் சொல்ல வேண்டும் . இதனை அவரது தனிப்பட்ட குணம் என்பதற்கும் மலே , அவரது விமர்சன கொள்கையையும் இது சார்ந்தது என்று தான் சொல்ல வேண்டும் . வேறோரிடத்தில் அவர் சொன்னதை இங்கு சொல்வதென்றால் , இந்த இரண்டு பார்வைகள் மாதிரிமல்ல, மனநாவது பார்வைக்கு, ஏன் முன்னிறாவது பார்வைக்கும் விமர்சனத்தில் இடம் உண்டு. ஏனெனில் இலக்கியம் இந்த முன்னிறு பார்வைகளையும் இடம் கொடுக்கும் . அவ்வளவு பார்வைகளையும் மீறியும் இருக்கும் . என பார் . இதற்கு கருத்துக்களும் பார்வைகளும் , அவற்றின் பரிமாற்றமும் தமிழில் க.நா.சு.வாக்கு முன்னர் இருந்ததில்லை. யாரும் சொன்னதில்லை. யாருக்கும் இதற்கு சிந்தனைகள் இருந்ததில்லை. வெற்றுப் பாராட்டுக்கள் , அல்லது

•Written by - வலங்கட் சாமிநாதன் -•

••Saturday•, 17 •November• 2012 20:36• - •Last Updated•

••Tuesday•, 27 •November• 2012 00:37•

பொருளூரதை தல அல லதும் மெள்ளமே தமிழ் இலக கியம் அறிந் தது இதையும் ஒரு புதிய விமர்சன மரபு தோற்றம் கொண்டுவந்ததற்கு சாட்சியமாகக் கொள்ள வேண்டும். எந்த விமர்சனத்தையும் சகஜமாக, இன்னொரு அபிப்பிராயமாக ஏற்றுக் கொள்ளும் மனப்பக்குவத்தையே சொல்லும் மரபு தோற்றம் கொண்டுவந்ததே தவிர அது வரேனென்றியதாகக் கொள்ள முடியாது. இன்றும் கட்ட.

இதற்கு இரண்டு வருடங்களுக்குப் பிறகு, 1966-ல் ஒரு நாள் காலநிலை திடீர் திடீர் நண்பர் ராஜாமணி ஒரு வீட்டின் மாடியில் குபி இருந்தான் அறையை வந்து, “நீயே சாயந்திரம் க.நா.சு.வும் நானும் இங்கு வந்து ரொம்ப நேரம் உனக்காகக் காத்திருந்தோம். அறை பிடிக்கிறதே. வெளியில் உள்ள சமீபத்தில் பிளாஸ்டிக் உடைந்து காத்திருந்தோம். நான் வெளியே போய் கடலை வாங்கிவந்தேன் கொரித்துக் கொண்டே காத்திருந்தோம். மணி எட்டுக்கு மேல் ஆய்விட்டது. சரி நாளையே காத்திருக்கக் கொள்ளலாம் என்று போய்விட்டோம்” என்றான். எனக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது. க.நா.சு வந்திருக்கிறார், அவர் என் அறையை முன்னால் மணிக் கணக்கில் கடலை கொரித்துக் கொண்டு காத்திருந்தார் என்றெல்லாம் கேட்க. அவர் கரோல் பாகிலியே ஒரு பர்லாங் திரத்தில் அவரது உறவினர் ஒருவர் வீட்டில் தங்கியிருப்பதாகச் சொன்னான். அந்த நாட்களில் நான் என் அறையைத் திரும்ப இரவு வகு நேரமாகிவிட்டது. பத்து பதினொரு மணிக் குத்தான் திரும்புவேன். “சரி வா. உடனே போகலாம். அவர் தங்கியிருக்கும் வீட்டைக் காண்பி” என்று அவனை அழைத்துக் கொண்டு க.நா.சு. வளைப் பார்ச்சுச் சினிமாவேன்.

அப்போது தான் க.நா.சு. இலக்கியவட்டத்தில் அவரது சிலைப்பாவினதும் எழுத்துக்கள் பழம் மதிப்புகள் திரும்பச் சொல்வது பற்றி நான் எழுதியதற்கு, “அதனால் என்ன? அதுவும் ஒரு பார்வை என்று அவர் விரித்துச் சொன்னது. நேரில் க.நா.சு. வோடும் பச்சுவதற்கு ஈடான ஒரு சுவாரஸ்யமும் சிந்தனையைத் தூண்டி விசாலிக்கும் அனுபவம் என்று வறே எதையும் சொல்லத் தெரியவில்லை எனக்கு. எழுத்துக்களில் சூருக்கமாக, “விவாதிப் பதில் எனக்கு விரும்பமிருப்பதில்லை, அதில் விவாதம் தான் வளரும்” என்று சொல்பவர் நேர்ப்பச்சில் நிறையவே விவாதிப் பார். ஆனால் தன்கருத்தை வலிந்து திணிக்கமாட்டார். நாம் ஒரு மாற்றாக் கருத்தையே சொன்னால், அதை மறுக்காது, “அப்படியும் சொல்லலாம்” என்று தான் சொல்வார். ஏனெனில் அவர் விமர்சனப் பார்வையில், அவர் அனகேம் முறை திரும்பத் திரும்பச் சொன்னது போல், எல்லா பார்வைகளையும் இடம் உண்டு.

தில்லியில் அவர் இருந்த முதல் மூன்று நாளுக்கு வருடங்களில் நான் ஒவ்வொரு நாளும் அவரோடும் மணிக் கணக்கில் கழித்த நாட்கள்தான். அந்த ஆரம்ப நாட்கள் ஒன்றில், நானும் அவரும் ஒரு ஹோட்டலில் காலநிலை உணவின் போது அவர் சொன்னது, “எழுத்துவின் சாதனை என்று சொல்லப்போனால், இரண்டு புதியவர்களை அறிமுகப்படுத்தியது. வெ.சாமிநாதன், தரூம சிவராமன் என்ற இந்த இரண்டு பேர்” என்றார். அது எழுத்துவோடும் சிலைப்பாவோடும் அவர் முரண்பட்டதுக் கொண்டிருந்த காலம். இதன் அவர் எழுத்தில் வெளியிட்ட தில்லை. உண்மையில் இப்போது நினைத்துப் பார்த்தால், இளம் தலைமுறையினர் பலரைப் பற்றி அவர்

•Written by - வங்கட் சாமிநாதன் -•

••Saturday•, 17 •November• 2012 20:36• - •Last Updated•

••Tuesday•, 27 •November• 2012 00:37•

அபிப ராயம் ஏதும் சொன்னதில்லை. மிகச் சிலவான் விதி விலக குகள் உண்டு தான்

ஞானக் கதத் தன் பற்றி அவர் மிகவும் சிலாகித்து எழுதியிருக்கிறார். அதற்குக் காரணம் எழுத்து பத்திரிகையில் தெரிய வந்தவர் அல்ல அவர் என்பதோ என்ற சந்தேகம் எனக்கு உண்டு. அவர் சிலாகித்து எழுதியவர்கள் அவர்கள் செல்லப்பாவோடு கொண்டுவர உறவைப் பொறுத்தோ என்றும் எனக்குத் தோன்றியதுண்டு. நகுலன், சூந்தர ராமசாமி, வேமாலி (எழுத்தில் தெரிய வந்த சி.மணி அவருக்கு ஏற்பாக இருந்ததில்லை) என அவரது தரேவுகள் எனக்கு ஆச்சரியம் தந்ததுண்டு. பின்னாட்களில் சூந்தர ராமசாமி எழுதிய க.நா.சு நினைவுகளில் அப்துல் ரஹ்மானின் கவிதைகளின் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புகளாகக் கட்ட விரோதம் பாராட்டாது திருத்திக் கொடுத்திருக்கிறார், அப்துல் ரஹ்மானே விரும்பிக் கேட்டுக் கொண்டதன் பரேல் தான்) பிரம்ம ராஜனின் கவிதைகளைப் பற்றி திருவனந்தபுரத்தில் பச்சையம் இருக்கிறார் (சூந்தர ராம சாமி கேட்டுக் கொண்டதன் பரேல் தான்) என்றாலும் தரூம சிவராம, சி.மணி போன்ற பச்சைப்பட வேண்டியவர் பற்றி ஏதும் வெளியில் கருத்துச் சொல்லாதவர் என்று பார்க்கும் போது இதெல்லாம் புரிவதில்லைதான்.

சொல்லவில்லை என்பதனால் அவருக்கு கருத்து ஏதும் இல்லை, சொல்லத் தயங்குபவர் என்பதும் இல்லை. நரேப் பச்சையில் அவரோடு எது பற்றியும் எவ்வளவும் விவாதம் செய்யலாம். தயங்காமல் பச்சுவார். நகுலனின் கருக்ஷதே திரம் தொகுப்பில் ஷண்முக சுப்பையாவின் ஏகப்பட்ட கவிதைகள் பிரசுரமாகி யிருந்தது. அதில் ஒன்று தான் கவிதை என்று சொல்லத் தகுந்தது. “ஷண்முக சுப்பையாவின் Collected Works என்றால் அவ்வளவையும் பிரசுரிப்பதில் நியாயம் இருக்கலாம். ஆனால் இதில்.... “என்று நான் சொல்லிக் கொண்டிருக்கும் போது, “அவரோட Collected Poems- ஸ்டே அவ்வளவு தான்யா. அதுக்கு மலேடு எதுவும் இல்லை,” என்றார். சிரித்துக் கொண்டே. கணையாழியில் அசோகமித் திரனின் கதை ஒன்று வந்திருந்தது. கதையின் தலைப்பு நினைவில் இல்லை. கதை அப்பா தன் சின்ன பையனோடு படுத்திருந்த பாய் காலையில் பார்த்தால் நனைந்திருக்கும், பையனுக்கு என்ன சிகிச்சை செய்தும் இது தொடர்கிறது. அதைப் பற்றிப் பச்சு வந்தது. “அந்த bed wetting கதை தானே, அதில் என்ன இருக்கு?” என்று உதறித் தள்ளும் பாவனையில் சொன்னார் க.நா.சு. “You finish reading the story with a chuckle” என்றனே. “But that is a cheap chuckle” என்றார் உடனே, மறுபடியும் dismissive-ஆக. இன்னொரு முறை, அசோகமித் திரன், ந. முத்துசாமி பற்றிப் பச்சுப் போது, “அசோகமித் திரன் 15 வருஷம் முன்னாலே என்ன எழுதினானோ அதையே தானையே இப்பவும் எழுதி ண்டிருக்கான்?. ஆனா, முத்துசாமியைப் பாரும். He is an artist. He is growing. என்று சொன்னார். இதை அவர் எங்கும் எழுதியிருக்கிறாரா, தெரியாது.

.எதற்கானாலும், எங்கானாலும் நாங்கள் இருவரும் சேர்ந்தே போவோம். மாக்ஸ் மயில்லர் பவனின் சினிமாவானாலும், எங்கோ ஒரு கோடியில் பான்ஸாய் எக்ஸ்பிஷன் ஆனாலும், ரவீந்திர பவனில், ஸ்ரீ தரானி காலரியில் எந்த ஓவியக் கண்காட்சி யானாலும். சினிமாவில் அவருக்கு சிரத்தை இருந்ததில்லை. மங்கி வரும் கண்பார்வை காரணமாகவும் இருக்கலாம். நானும் அவரும் மாக்ஸ் மயில்லர் பவனில் சேர்ந்து

•Written by - வங்கட சாமிநாதன் -•

••Saturday•, 17 •November• 2012 20:36• - •Last Updated•

••Tuesday•, 27 •November• 2012 00:37•

பாரததகாரபியாகபடததபைபற்றிநான்எழுதியிருந்ததை,பின்னால,அவர்என்னிடம்கோபம்கொண்டிருந்தகாலத்தில்,டமைபத்திரிகையைப்பார்த்துஎழுதினேன்என்றார்.அப்போதுஜெர்மனியைத் தவிரவறேஎங்கும் திரையிடப்படிராதபடம்து,தில்லியில்மாகஸ்யில்லர்பவனில்நாங்கள்பார்த்தது.அவர்என்னிடம்கொண்டிருந்தகோபம்கொண்டிருப்பினுள்ளும்பரவியிருந்தது,தெரிந்தது,“அவனோடுஎன்னத்துக்குஇன்னமும்சுத்தீண்டு”என்றுஉள்ளிருந்துஎழுந்தகூரல்பக்கத்துஅடுத்தஅறையில்இருந்தஎனக்குக்கேட்டது.அதற்குக.நா.சு. “உனக்குஎன்னத்துக்குஇதில்லாம்.இதிலேதலையிடாதே,எங்கிட்டவிட்டு.இதுஎன்விஷயம்”என்றுபதில்தந்ததும்எனக்குக்கேட்டது.அவர்என்னுடன்கோபம்கொண்டிருந்தகாலத்தில்தான்அவர்தொகுத்தTamil Short Stories-க்குமபின்ருகதகைகள்நானேதேர்ந்தெடுத்துமொழிபெயர்த்ததும்கொடுக்கவண்டுமஎன்றுஅவர்தொலைபேசியில்அழைத்துஎன்னகைக்கேட்டுக்கொண்டதும்.அதில்அப்போதுஎன்னுடன்பேசாதிருந்தஅம்பையின்கதையும்(அம்மாஒருகொலைசெய்தாள்)என்னுடன்தீராப்பகைகொண்டுவசனமாரிபொழிந்துகொண்டிருந்ததராமுசிவராமுவின்(சந்திப்பு)கதையும்அடக்கம்.மபின்றாவது(மாமியின்வீடு)சி.சு.சலில்லப்பாவின்கதை.என்தேர்விலும்மொழிபெயர்ப்பிலும்க.நா.சு.வாக்குநம்பிக்கைஇருந்தது.

ஒருநாள்ஜவஹர்லால்நேருயுனிவர்சிட்டியில்American and European Studies

பரோசிரியராகஅப்போதுஇருந்தவங்கடரமணிசொன்னார்,க.நா.சு.வபைபார்க்கப்போயிருந்தனே.தி.ஜானகிராமன்,இந்திராபார்த்தசாரதிஇப்படிநிறையப்பரேஇருந்தார்கள்,என்றும்,உங்களபைபத்தியும்பேச்சுவந்தது”என்றும்சொன்னார்.“இருக்காதே,KNS and myself are not in good terms these days.”என்றனே.அதற்குஅவர்,“அப்படியா?ஆச்சரியம்தான்.ஆனால்,ஒருகட்டத்தில்க.நா.சு.யார்சொன்னதையோமறுக்கும்முகமாக,உங்கள்பாலையும்வாழையும்புத்தகத்தைஎடுத்துஎல்லோரும்பார்க்கக்காட்டி,“I will say this is a contemporary classic”என்றுகொஞ்சம்அழுத்திஉரத்துச்சொன்னாரே!”என்றார்.“அப்படியில்லாம்சிலசமயம்சொல்லிஇருக்கிறார்தான்.ஆனால்இதையிலல்லாம்அவர்எழுதுவதில்லை,”என்றனே.

கசடதபறபத்திரிகையில்அசோகமித்திரனுக்கும்எனக்கும்(இடையேகசப்பானபரிமாறல்கள்நடந்தபோது,I don't like these things”அவ்வளவுதான்நான்சொல்வனே”என்றார்.க.நா.சு.என்னிடம்.எனக்குஅதிலிருந்துஅவரிடம்ஒருகசப்பேஏற்பட்டுவிட்டது.ஆனால்,ஒருவிவாதத்தில்பேசிக்கொண்டிருக்கும்போது,“Ashokamitran was no doubt being nasty then”என்றுசொன்னதாகஅப்போதுஅங்கிருந்தவர்கள்சொன்னார்கள்

இதேபோலபட்டும்படாமலும்தான்எங்கள்உறவுஇருந்துவந்தது.அவர்சென்னையில்இருந்தபோதுஎன்நாடகம்பற்றியகட்டுரைத்தொகுப்பை(அன்றையவரட்சியிலிருந்துஇன்றையமயற்சிவரை)அவராகவேஎங்கோகேட்டுவாங்கிதினமணியில்எழுதியிருந்தார்.சுயவறொப்புவிருப்புதாண்டியமதிப்புரைஅது.”சிந்தனையைத்தபிண்டுகிறபுஸ்தகங்கள்தமிழில்கூறவாகவேஇன்னமும்வெளிவருகின்றன.

•Written by - வெங்கட் சாமிநாதன் -•

••Saturday•, 17 •November• 2012 20:36• - •Last Updated•

••Tuesday•, 27 •November• 2012 00:37•

அதுவும் புதுச் சிந் தனை என நால பலரும் ஓடிவிடுகிறார்கள் . சிந் தனைக் கு பல விஷயங் களை அள் ளித் தருகிற வெங்கட் சாமிநாதனின் நில் பாராட்டப்படவணே டிய ஒன்று.”

வறேரொரு இடத்தில் (Financial Express 23.9.1984) ”என் மற் ற நண்பர்களுக் கு எரிச் சலட்டும்ளவுக் கு நான் வெங்கட் சாமிநாதனின் அபிப் ராயங் களை மதிக்கிறேன்”

அப்படி எரிச் சலட்டும் நண்பர்கள் யார் யாராக இருக்கக் கட்டும் என்று நான் சொல்ல வணே டியதில் லை. அந் த நண்பர்கள் சமீபந் திருக் கும் போது அங்கு நிலவியிருக்கக் கட்டும் சூதந் திர சம்பாஷணையின் மிச்சதைத் திணற வதைத் திருக் கும் புகை மட்டத்தப பற்றியும் நான் சொல்ல வணே டியதில் லை.

இதைப் பற்றி க.நா.சு.வே ஓர் முறை வேபிக் கையாகக் குறிப்பிட்டார் . “என்னய்யா இது, ஓரத் தன் வரான் . உள்ளே இருக் கறவனைப் பாத் துட்டு “நான் அப்பறம் வரேன்”னுட்டுப் போயிடறான் . அவன் இருந் தா இவனுக் கு வர இஷ்டமில் லே, இவன் இருந் தா அவனுக் கு வர இஷ்டமிருக் கறதில் லே” அவன் இவன் என்று க.நா.சு. குறிப் பிடுவது ஏதோ இரண்டு பரே மாத் திரமில் லை. அந் த எண்ணிக் கை மிக அதிகம் . ஆனால் இரண்டு பரே எனக் குத் தரெயும் . சா. கந் தசாமி, தரூம் சிவராம . இன்னும் யார் யாரோ எனக் குத் தரெயாது .

”என் மற் ற நண்பர்களுக் கு எரிச் சலட்டும்ளவுக் கு நான் வெங்கட் சாமிநாதனின் அபிப் ராயங் களை மதிக்கிறேன்” என்றும் , பாலையும் வாழையும் புத் தகத் தகை கையிலடுத் து, “இதை நான் காண்டமெ பரிக் ளாசிக் என்று சொல் வணே” என்றும் உரத் த கரலில் சொல்ல வணே டி வந் ததென்றால் , அந் த நண்பர்கள் தரூம் சமீபம் என் னவாக இருந் திருக் கும் , அது எனக் கு எதிராக எவ் வளவு காட்டம் நிறைத் ததாக இருந் திருக் கும் என்று யி் கித் துக் கொள்ளலாம் .

1980 களின் கடசை வருடங் கள் ஒன்றில் சாகித்ய அகாடமி புதுமபைப் பித் தன் பற்றி ஓர் கருத் தரங் கு நடத் தியது. பின் னர் ஓர் முறை கணையாழி நடத் திய மாதக் கட்டம் ஒன்றில் நான் அனுபவம் வெளிப் பாடு நவீ ன ஓவியம் என்று ஓர் நீ ண்ட கட டுரவை வாசித் தனே . அது பின் னர் ஞானரதம் இதழிலும் தொடராக வெளிவந் தது. அது தி.ஜானகிராமன் நவீ ன ஓவியம் பற்றியும் பிக் காசோ பற்றியும் சொன்ன ஓர் அபிப் ராயத் தை முன் வதைத் து பல துறகையையும் சார்ந் த என் பார் வையை முன் வதைத் திருந் தனே . அப்போது சிகாகோவிலிருந் து ஏ.கே. ராமானுஜனும் அக்கட்டத் திற்கு வந் திருந் தார் . “நவீ ன ஓவியம் பற்றி இப் படி ஓர் பாமரத் தனமான அபிப் ராயத் தை யார் சொன்னார் ?” என்று என் .எஸ் ஜகன் னாதன் திரும்பத் திரும்பக் கட்டெக் கொண்டே இருந் தார் .

•Written by - வங்கட் சாமிநாதன் -•

••Saturday•, 17 •November• 2012 20:36• - •Last Updated•

••Tuesday•, 27 •November• 2012 00:37•

தினான்கிராமனும் அந்தக் கட்டடத்தில் இருந்தார். அவர் தான் அப்படிச் சொன்னது என்று நான் எப்படிச் சொல்வனே? ராமானுஜன் அந்தப் பச்சை வகுவாகப் பாராட்டினார். ஆனால் கட்டடத்தில் இருந்த மற்றவர்கள் திரும்பத் திரும்ப என்னைச் சங்கடத்தில் ஆழ்த்தினார்கள். அன்று க.நா.சு தான் “அங்கு கடைக்கப்பட்ட பல களே விகளாக நான் சொன்னதுக்கும் மலே என் தரப்பில் என்னைச் சார்ந்து பச்சினார். கட்சியில் சிரித்துக்கொண்டே “He got his opportunity. He rode everyone of his hobby horses” என்று நான் பல துறைகளையும் சார்ந்து பச்சியதை கிண்டலாகவும் பாராட்டாகவும் பச்சினார். அப்போதும் சரி, புதுமறை பித்தன் கருத்தரங்கிலும் சரி, நான் சொன்ன பதிலுக்கும் மலே நிறைய என் கருத்துக்கு வலு சரேக்கும் வகையில் இடையாகுந்து பச்சினார்.

அப்படித்தான் அவர் தில்லி வந்ததிலிருந்து எங்கள் நெருக்கம் இருந்தது. அவர் வந்த ஒரு சில வாரங்களிலேயே 1967-ல் எனக்கு பரோடாவிலிருந்து ENLITE என்ற பத்திரிகையிலிருந்து தமிழ் புத்தகங்களைப் பற்றி எழுதச் சொல்லிக் கடிதம் வந்தது. திடீர் என்று என் புகழ் பரோடா வரகைக்கும் எப்படி பரவியது? என்று ஆச்சரியப்பட்டு க.நா.சுவிடம் அது பற்றிச் சொன்னனே. “நான் தான் யா சொன்னனே. ரண்டு மண்ணு பரே சொல்லியிருக்கனே. அசோக மித்திரனுக்கும், நகுலனுக்கும். என்றார். இங்கிலீஷ் லனேனா எழுதணும்? என்றனே. “எழுதுய்யா, எல்லாம் எழுதலாம். நம்ம இங்கிலீஷும் இங்கிலீஷ் தான்.” என்றார். சூந்தர ராமசாமியின் புளிய மரத்தின் கதை பற்றித் தான் நான் முதலில் எழுதியது. பின்னர் க.நா.சு வேதனக்கு விமர்சனம் எழுத வந்த புத்தகங்களையும் எனக்குக் கொடுத்தார். வாசக வட்டம் வளியிட்ட புத்தகங்கள், அவரிடமிருந்தவை அவ்வளவையும் பற்றி நான் எழுதினனே.

அப்படித்தான் நான் இங்கிலீஷில் எழுதுவது ஆரம்பித்தது. அது தான் கசடதபற எனக்குக் கதவடதைத் போது எனக்குக் கைகொடுத்தது. THOUGHT – தில்லி ஆங்கில வாரப்பத்திரிகைக்கும் இலக்கியச் சிறுபத்திரிகை என்று சொல்லிகொண்டிருக்கும் சன்னை கசடதபறவின் அ-இலக்கிய கச்சடாக் காரியங்களாகும் என்ன சம்பந்தம்? கசடதபற எனக்கு மறுத்த சூதந்திரத்தை THOUGHT எனக்குத் தந்தது. வடக்கக் கோன விஷயம் தான். கசடதபற வடக்கப்பட்டதாக எனக்குச் செய்தியில்லை. THOUGHT பத்திரிகையில் நான் நிறையவே எழுதினனே. அது வளியிட்ட தமிழ் Literary Supplement=கும் நிறைய தமிழ் கதைகளை மொழி பெயர்த்துக்கொடுத்தனே. இந்தப் பயணத்திற்கும் எனக்கு முதலில் வழிகாட்டியாக இருந்தது க.நா.சு. தான்

vswaminathan.venkat@gmail.com